UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Fulgentio episcopo vtruculasi. Cap[itulum]. xxxiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

poſt tempus aliquod reductus in epiſcopū ru
ſpeñ. electus fuit. Qui verbo ⁊ exēplo populū
ſuum docēs: ad defenſionē catholice veritatis:
multa opuſcula contra arrianā hereſim compi
lauit. Propter qđ ab arrianis in inſula ſardie
cū .lx. catholicis epīs relegat⁹: domū ad eccle-
ſiam ſuā reuocatus: quaſi per annū ante obitū
ſuum epiſcopatui ceſſit: ⁊ ad monaſteriū ſuum
rediens: ibidē nō vt abbas: ſed vt ſimplex mo-
nachus annū vltimū vite ſue exegit. Ibiq; ple
nus ſanctitate hūanitatis debitū ſoluit kalen.
ianuarij. epatus ſui annorū .xxv. vite vo ſue an
no .lxv. Hic inter cetera vite ſue arctiſſime reco
lenda carnes aut vinū nulla nunq̄ neceſſitate:
vel infirmitate guſtauit. Floruit aūt tēpore ge
laſij pape: et anaſtaſij primi iperatoris. ¶ Hic
diuina ⁊ hūana litteratura preſtātiſſimus: ad-
uerſus faſtum elegans ſcripſit volumen. Com
poſuit tractat⁹ ⁊ homelias multas plurimoſq;
ſermōes. Scripſit ⁊ fabularuʒ allegorica: libro
quem mythologiarū vocabula intitulauit. Hec
ſigibertus.

¶ De ſancto Fulgentio epiſcopo
vrruculañ. Cap. xxxiij.

FVlgētius epiſcopus
vrruculañ. vir nimie ſctitatis fuit.
Qui dum rex gothor̄ totilas ad pa-
tres ſuas accederet: eidē per cleri-
cos ſuos exēnia miſit: vt eius inſaniam mitiga
ret. Que rex vt vidit: ſpreuit: ſuiſq; hoībus iuſ
ſit: vt epiſcopū ſub omni feritate cōſtringerēt:
eiuſq; examini reſeruarēt. Quē feroces gothi
detentū circūdantes: cum in vno loco ſtare pre
ceperunt: ſibiq; in terra circulū deſignauerūt:
extra quē pedē tēdere nullo mō auderet. Cūq;
in ſole nimio eſtuaret: nec circulū exire ꝓſu
meret repēte tonitrua ⁊ coruſcatiōes: ac pluuia
nimia erūperūt: adeo vt cuſtodiētes euʒ imme
ſitatē imbris ferre non poſſent. Et cuʒ inunda-
tio nimia vbiq; fieret: intra deſignationem cir
culi: intra quam vir dei ſtetit: ne vna quidem
aque gutta deſcēdit. Quod dum regi nuncia-
tuʒ fuiſſet quem primitus inſatiabili furore ſi-
tiebat: poſtmodum reuerendiſſime pertracta-
uit: ⁊ cū honore ad propria remiſit. Hec grego-
rius .iij. dal. cap. xij.

¶ De ſanctis triginta mar-
tyribus Cap. xxxiiij.

TRiginta milites chri
ſtiani: rome via apia martyrio coro
nati ſunt. Quos diocletian⁹ impe-
rator ſimul detentos: capitali ſen-
tentia condemnatos: decollari fecit. Sicq; co
ronam martyrij perceperunt kalen. ianuarij.

De ſancto Macario abbate
alexandrino. Cap. xxxv.

MAcarius alexādrinus
abbas: vt habet in hyſtoria triparti-
ta: fuit in deſerto de ſcythi: ad diffe-
rentiā alterius macarij egyptij: an-
tonij diſcipuli: qui fuit in thebaide: de quo di-
cet. xviij. kalē. februarij. Hic deſcēdens de ſcy
thi: intrauit dormire in monumēto: vbi ſepulta
erant corpa paganor̄. De quorū vno ſibi puluī
nar ſub capite ſtrauit. Demones aūt vt ipm ter
rerēt: vocabat quaſi mulierē ad balneū inuitan
tes: ⁊ alter demō ſub ipo: tanq̄ ex mortuo illo
rūdebat: ſe venire nō poſſe: q2 peregrinū ſuper
ſe habebat. Macari⁹ aūt in nullo territ⁹ corp⁹
rūdebat dicens: ꝙ iret ſi poſſet. ¶ Apparuit ſi-
bi diabol⁹ aliqñ cū falce meſſoris: volenſq; eū
ferire nō potuit. Dixit ꝙ ab eo multā violētiaʒ
pateretur: q2 ſibi preualere non poterat. Nam
quicq̄d macarius faciebat: ⁊ demō: ſi vigilabat
ipe nunq̄ dormitabat: ſi ieiunabat: ipe penitus
nō comedebat: verū in ſola humilitate ipm ex-
cellebat. ¶ Vexatus a tentationib⁹ carnis ſac-
cū magnū harene deferebat: ⁊ interrogatus a
theoſebio qđ faceret: rūdit: ꝙ ſe vexantē vexa-
bat. ¶ Vidit alia vice diabolū habentē in veſte
perforata ampullas multas: quas dixit eſſe tē-
tationuʒ ſpēs: ⁊ ꝙ ibat potionare fratres. Ita
vt ſi vni aliquā earū nō placeret: aliam porrige
ret. Et cuʒ rediret: macario interrogāti quō fe
cerat: reſpondit: ꝙ oēs ſanctificati erāt: preter
quēdā theotiſcū: q ſibi cōſenſerat. Surgenſq;
macari⁹ illuc iuit: illūq; fratrē tēratū inueniēs
conuertit. Et poſt hoc iterū demonē eundē re
pertum interrogat: quō ſe fratres habebant:
qui rūdit: ꝙ male: ⁊ qđ plus erat: vnū acquiſi-
tū amiſerat: qui ſanctior alijs fact⁹ erat. ¶ Dū
caput defuncti repeririſſet: ⁊ oraſſet: interroga-
uit q̄s eſſet: qui rūdit: ſe fuiſſe paganū. Inter
rogat⁹ vbi erat aīa ſua: reſpondit: ꝙ in inferno
in tanto ꝓfundo: quantū diſtat celū a terra. Ad
diditq;: ꝙ adhuc ꝓfundiores ſunt iudei. Et vl
tra hos ꝓfundiſſimi ſunt falſi xpiani: q xpi ſan
guinē cognitū paruipēdūt. ¶ Ambulās aūt p
ꝓfundā ſolitudinē: ad quodlibet miliare arun
dineʒ figebat: vt poſtmodū redire ſciret. Et cū
iam nouā dietas feciſſet: eas oēs diabolus col
legit: ⁊ ad caput eius dormientis poſuit: vnde
ad redeundū plurimū laborauit. ¶ Fratri cui-
dam longe tentato: ꝙ in cella ſua inutiliter per
maneret ꝯſuluit: vt cogitationib⁹ illis ſic rūde
ret: ꝙ ſaltē pro xpi amore celle parietes cuſto-
diret. ¶ Dum culicē ſe pungentē occidiſſet: et
ex eo ſanguis exiſſet: redarguēs ſe: ꝙ ꝓpriam
iniuriā vindicaſſet: nudus ſex menſes in deſer
to manſit: ⁊ inde a ſcabronib⁹ laceratus exiuit.
Poſt hec clarus virtutib⁹ in pace quieuit quar
to noñ. ianuarij. Hec in vitis patrum.

¶ De ſanctis Argeo Marcello ⁊ Mar
cellino martyribus. Cap. xxxvi.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN